

"Jag har haft otur..." säger vår bonusson när vi sitter hemma och samtalar om hans åttonde avslag i asylprocessen som han just fått. Denna gång från Migrationsdomstolen.

Då finns bara Migrationsöverdomstolen kvar att vända sig till. Men de tar bara upp fall som är prejudicerande så chansen är inte stor att de ska ta sig an hans ärende.

Några av vår bonussons vänner med liknande bakgrund och skäl har fått förmånen att få handläggare på Migrationsverket och Migrationsdomstolen som tolkar Europakonventionen om mänskliga rättigheter annorlunda än de som beslutat om hans ärende. Vännerna ska få prövning i sina ärenden. Därmed inte sagt att de får stanna i Sverige.

Enligt Europakonventionen om mänskliga rättigheter får en skyddsökande inte utvisas om denne riskerar att förföljas, torteras eller dödas för sin tros skull.

Precis så är det för den som kommer från Afghanistan och har av sagt sig islam. Trots det så får 68 procent av alla konverterande afghaner avslag enligt "Konvertitutredningen" som publicerades 20 mars i år.

Hur många ateister och apostater som får avslag är osäkert. I "Konvertitutredningen" framgår att 93 procent av konvertiterna får avslag när det sitter SD-nämndemän i migrationsdomstolen och endast 15 procent när V-nämndemän dömer.

Det vår familj förfasas över är att det i en rättsstat som skrivit på Europakonventionen för mänskliga rättigheter ska vara slumpen som avgör om en person ska utvisas eller inte. Vi kan inte acceptera att vår bonusson ska skickas tillbaka till Afghanistan för att han hade oturen att få fel handläggare på Migrationsverket.

Har man skyddsskäl enligt Europakonventionen för mänskliga rättigheter så har man och det ska prövas rättssäkert efter de regler som är skrivna och inte efter vilken partipolitisk åskådning man har eller vilka personliga fördomar man bär på.

Om inte, hur kan vi i då slå oss på bröstet och säga att Sverige är en rättssäker stat?

En frivillig familjehemsförälder